

Karácsony 12 napja

Illusztrálta: Violeta Dabija

Karácsony első napján ajándékba küldi angyalkám

ezt a fűrjet a körtefán.

Karácsony második napján
ajándékba küldi angyalkám

ezt a két turbékoló galambot

és a fűrjet
a körtefán.

Karácsony harmadik napján
ajándékba küldi angyalkám

ezt a három szép tyúkot,

a két turbékoló galambot
és a fürjet a körtefán.

Karácsony negyedik napján
ajándékba küldi angyalkám

ezt a négy csivitelő madarat,

a három szép tyúkot,
a két turbékoló galambot
és a fürjet a körtefán.

Aladdin

Átdolgozta: Susanna Davidson
Illusztrálta: Lorena Alvarez

Réges-régen, mikor még repülő szőnyegek
suhantak a sivatagi városok felett, és sárkányok
lakták a hegyi barlangokat, élt egy fiatal, lusta,
semmirekellő fiú,

Aladdin.

Amíg édesanyja fáradságot nem ismerve dolgozott, addig Aladdin az
utcákat járta, és mesés gazdagságról ábrándozott. Míg nem egy nap...

– Aladdin! – szólította meg egy idegen férfi. – Végre megtaláltalak!
Én vagyok a te rég elveszett nagybátyád, Abanazar.

– Mostantól én gondoskodom rólad – jelentette ki Abanazar. – Selyemruhában fogsz járni, és az erszényedben mindig lesz arany...

...de cserébe meg kell tenned nekem valamit.

Aladdint kíváncsívátette az ajánlat, ezért beleegyezett.

Abanazar mélyen a hegyek közé vitte Aladdint, ahol tüzet varázsolt, és furcsa bűbájokat mormolt. Egyszer csak mennydörgés hallatszott, és megjelent egy csapóajtó.

Piroska és a farkas

Átdolgozta: Lesley Sims
Illusztrálta: Bao Luu

Piroska a nagymamáját készül meglátogatni.

– Maradj a kijelölt ösvényen! – figyelmezteti az anyukája.

A nagymama háza
a varázserdő kellős közepén van.

„Sárga virágok! Ezek a nagymama kedvencei” – jut Piroska eszébe.

Így hát letér az ösvényről, hogy szedjen egy csokorral.

Már el is felejtette, mit mondott neki az anyukája.
Te még emlékszel?

Váratlanul felbukkan egy nagy, gonosz farkas.

– Hová mész? – kérdezi a kislányt.

– A nagymamámhoz, süteményt viszek neki – feleli Piroska.

A suszter manói

Átdolgozta: Rob Lloyd Jones
Illusztrálta: John Joven

Egy szempillantás alatt
elkeltek.

– Nahát! Soha életemben
nem láttam még ilyen
elegáns csizmát! –
álmélkodott az egyik
vásárló.

– Te magasságos! – sikkantott
egy másik. – Milyen gyönyörű
fűző és formás sarok!

A különös varázslat még hetekig folytatódott. A suszter reggelre
egyre több pompás cipőt talált az asztalán.

Egyik szebb volt,
mint a másik.

Két apró, rongyos ruhába öltözött lény szökött az asztalra.
Nevettek, táncoltak és énekeltek.

„Manók?” – futott át a suszter fején.

A titokzatos jótevők nevetve
és énekelve láttak munkához:
sarkaltak, bőrt varrtak,
és vattaszerű pomponokat
készítettek.

Pirkadatra el is készült
a legújabb cipő, és a vidám kis
manók eliszkoltak.

A suszter szája tátva maradt
a döbbenettől.

- Milyen varázslatos lények!
- csapta össze a tenyerét
a felesége.

- Viszonozzuk a kedvességüket!
- javasolta a suszter. – De mégis
mire vágyhat egy manó?

A suszter hetek óta először
ült a műhelyasztalhoz,
és szabni-varrni kezdett.

Késő estig megállás nélkül
dolgozott. A gyertya már
leégett, a szeme elfáradt
a félhomályban.

De végül elkészült, és a meglepetést az asztalon hagyta,
hogy a kis segítők megtalálják.

– Ezek a manók annyi kedves meglepetést okoztak már nekünk.
Ma este mi lepjük meg őket! – mosolygott a feleségére.

A manók felsikkantottak örömükben,
amikor meglátták a suszter ajándékát.
– Milyen szép új ruhák! – örvendeztek.
– Micsoda elegáns cilinder és frakk!

A DZSUNGEL KÖNYVE

Rudyard Kipling regényét
átdolgozta: Rob Lloyd Jones
Illusztrálta: Shahr Kober

Egyszer egy fiú eltévedt
a dzsungelben, de szerencséjére
rátalált egy kedves farkas.

Aznap éjjel a fiú a farkasok meleg bundájához bújva aludt.

– Maugli lesz
a neve – döntötte
el az anyafarkas.

Később borostyánszínű
szempár jelent meg
az odú bejáratában.

Sir Kán, az ádáz
tigris volt az.

– Emberkölyök szagát érzem! – vicsorogta.

– ADJÁTOK IDE,
HADD FALJAM FEL!

Sir Kán morgott,
de a farkasok hangosan
üvöltöttek, és elkergették.

Másnap este a telihold fényénél Akela,
a farkasok vezére úgy határozott,
hogy Maugli ezentúl velük fog élni.

Sir Kán az árnyékból figyelt...

– Egy nap megszerzem az emberkölyköt,
és megeszem vacsorára – fente a fogát.

Attól kezdve Maugli
dzsungel állataival
élt együtt.

A farkasok és egy nagy
fekete párduc, Bagira
vigyázott rá.

Balu, a barátságos vén
medve pedig megtanította
az állatok nyelvére.

Nappal a dzsungelt járták, és beszélgettek.
Éjszaka pedig összebújva aludtak a fák és az indák alatt.

Hamar híre ment Mauglinak,
az emberkölyöknek az őserdőben.

Az éjszaka kellős közepén egy csapat
irigy majom közelebb lopózott...